

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/611

z dnia 30 kwietnia 2020 r.

nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”),

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 i art. 14 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”). Środki te będą dalej zwane „środkami pierwotnymi”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia tych środków, będzie dalej zwane „pierwotnym dochodzeniem”.
- (2) Po nałożeniu ostatecznego cła antydumpingowego Komisja otrzymała dowody na to, że środki te były obchodzone poprzez wysyłkę z przeładunkiem w Malezji.
- (3) Z tego powodu w dniu 28 listopada 2010 r. Komisja, rozporządzeniem (UE) nr 966/2010 ⁽³⁾, wszczęła dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 („dochodzenie w sprawie obejścia środków”).
- (4) W dniu 26 lipca 2011 r. rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 723/2011 („rozporządzenie w sprawie obejścia środków”) ⁽⁴⁾ Rada rozszerzyła cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 na niektóre elementy złączne z żeliwa lub stali wysyłane z Malezji, zgłoszone lub niezgłoszone jako pochodzące z Malezji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 966/2010 z dnia 27 października 2010 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w drodze przywozu niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, i poddające ten przywóz rejestracji (Dz.U. L 282 z 28.10.2010, s. 29).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 723/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji (Dz.U. L 194 z 26.7.2011, s. 6).

- (5) W dniu 27 lutego 2016 r. rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/278 ⁽⁵⁾ Komisja uchyliła ostateczne cło antidumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 i rozszerzone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 723/2011.
- (6) Wyrokiem w sprawie C-644/17 Eurobolt z dnia 3 lipca 2019 r. ⁽⁶⁾ Trybunał Sprawiedliwości unieważnił rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 723/2011 w zakresie, w jakim zostało ono przyjęte z naruszeniem procedury konsultacji zawartej w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽⁷⁾.

2. WYKONANIE WYROKU TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWIE C-644/17 EUROBOLT

- (7) Trybunał Sprawiedliwości orzekł, iż wymóg przekazania wszystkich istotnych informacji Komitetowi Doradczemu nie później niż na dziesięć dni roboczych przed jego posiedzeniem, ustanowiony w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, należy do istotnych wymogów proceduralnych prawidłowości postępowania, których naruszenie skutkuje nieważnością danego aktu ⁽⁸⁾. Zdaniem Trybunału przepis ten został naruszony w zakresie, w jakim uwagi przedstawione przez Eurobolt, niderlandzkiego importera elementów złącznych z Malezji, nie zostały przekazane państwom członkowskim nie później niż na dziesięć dni roboczych przed posiedzeniem Komitetu Doradczego.
- (8) Zgodnie z art. 266 TFUE instytucje Unii muszą podjąć działania niezbędne do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W dniu 27 sierpnia 2019 r. Komisja wznowiła zatem dochodzenie w sprawie obejścia środków w celu skorygowania stwierdzonej przez Trybunał Sprawiedliwości niezgodności z prawem ⁽⁹⁾.
- (9) Wznowienie dochodzenia w sprawie obejścia środków było ograniczone w swoim zakresie do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-644/17 Eurobolt, mianowicie do zapewnienia, że spełnione zostały wszystkie wymogi proceduralne wynikające z procedury komitetu doradczego, o której mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 ⁽¹⁰⁾. Procedura ta została w międzyczasie zastąpiona przez procedurę komitetu sprawdzającego, uwzględnioną w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹¹⁾.
- (10) W tym względzie należy podkreślić, że akty prawne Unii Europejskiej mają być przyjmowane zgodnie z przepisami proceduralnymi obowiązującymi w momencie ich przyjmowania. Art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 w brzmieniu, w jakim obowiązywał w czasie przedmiotowego dochodzenia, został uchylony. W związku z tym takie postępowanie, jak obecne wznowienie dochodzenia w sprawie obejścia środków na podstawie art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, może, z chwilą uchylecia art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 w brzmieniu, jakie miało zastosowanie w czasie przyjęcia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 723/2011, zostać przeprowadzone jedynie w oparciu o procedurę komitetową mającą obecnie zastosowanie do wprowadzenia środków przeciwdziałających obejściu ceł ⁽¹²⁾. Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, zmienionego i ujednoliconego rozporządzeniem (UE) 2016/1036, procedurą mającą zastosowanie do celów niniejszego wznowienia jest procedura, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/278 z dnia 26 lutego 2016 r. uchylające ostateczne cło antidumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji (Dz.U. L 52 z 27.2.2016, s. 24).

⁽⁶⁾ Sprawa C-644/17, Eurobolt, ECLI:EU:C:2019:555.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51). Uchylone i zastąpione rozporządzeniem (UE) 2016/1036.

⁽⁸⁾ Sprawa C-644/17, Eurobolt, ECLI:EU:C:2019:555, pkt 51.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1374 z dnia 26 sierpnia 2019 r. dotyczące wznowienia dochodzenia w następstwie wyroku z dnia 3 lipca 2019 r. w sprawie C-644/17 Eurobolt, w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 723/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. rozszerzającego ostateczne cło antidumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji (Dz.U. L 223 z 27.8.2019, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Ustalenia, które nie zostały zakwestionowane w przedmiotowym wyroku, pozostają w pełni aktualne (zob. *mutatis mutandis* sprawa T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, pkt 333–342).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13). Zob. w związku z tym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków (Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1).

⁽¹²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 marca 2018 r., sprawa C-256/16, Deichmann, ECLI:EU:C:2018:187, pkt 44–55.

3. OCENA ARGUMENTÓW

3.1. Argumenty przedstawione w ramach dochodzenia w sprawie obejścia środków

- (11) W swoim piśmie z dnia 13 czerwca 2011 r. Eurobolt zakwestionował zgodność z prawem dokonanej przez Komisję wykładni art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 z dwóch powodów. Po pierwsze, przedsiębiorstwo to twierdziło, że rozszerzone środki nie powinny mieć zastosowania do produktu objętego postępowaniem, jeżeli produkt ten pochodził z rzeczywistości z Malezji. Po drugie, Eurobolt zakwestionował uprawnienia Komisji do domniemania szkody, w ramach podjętego z urzędu dochodzenia w sprawie obejścia środków, na podstawie danych z pierwotnego dochodzenia bez przedstawienia dowodów na istnienie szkody.
- (12) Komisja zauważyła, że żaden z argumentów nie dotyczył wykonania wyroku. Uwagi przedsiębiorstwa Eurobolt odnosiły się zatem do kwestii nieobjętych zakresem tego wykonania. W każdym razie argumenty te mogą również zostać odrzucone po ich rozpatrzeniu co do istoty.
- (13) W odniesieniu do pierwszego argumentu przedsiębiorstwa Eurobolt i jak zauważono w motywie 46 rozporządzenia w sprawie obejścia środków, art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zezwala na rozszerzenie środków na przywóz produktu podobnego z „państw trzecich”. Art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego dopuszcza wyjątki w odniesieniu do rzeczywistych producentów z tego państwa trzeciego. Ponieważ dochodzenie w sprawie obejścia środków wykazało, że stosowane praktyki obchodzenia środków są zgodne z ustaleniami dochodzeń przeprowadzonych przez OLAF i władze Malezji, w art. 1 rozporządzenia w sprawie obejścia środków rozszerzono środki antidumpingowe na przywóz wysyłany z Malezji. Każde przedsiębiorstwo, które wykazało, że jest rzeczywistym malezyjskim producentem, uzyskało jednak zwolnienie z rozszerzonych środków. Ponadto możliwe było składanie wniosków o przyszłe zwolnienia na podstawie art. 2 rozporządzenia w sprawie obejścia środków. W związku z tym, ponieważ potwierdzono przeładunek produktów pochodzących z Chin w Malezji (zob. motywy 34 i 45 rozporządzenia w sprawie obejścia środków), a wywóz od rzeczywistych producentów z Malezji był wyłączony z zakresu rozszerzenia środków, pierwszy argument przedsiębiorstwa Eurobolt został odrzucony.
- (14) W odniesieniu do drugiego argumentu przedsiębiorstwa Eurobolt należy zauważyć, że zgodnie z wymogiem określonym w art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego muszą istnieć „dowody szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła w odniesieniu do cen lub ilości podobnych produktów [...]”. (wyróżnienie dodano). Te dwa wymogi są rozłączne. W motywach 37 i 38 rozporządzenia w sprawie obejścia środków wykazano, że skutki naprawcze cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem pierwotnym zostały osłabione przez obejście środków, zarówno pod względem ceny, jak i ilości. Wymogi prawne określone w art. 13 rozporządzenia podstawowego zostały zatem spełnione. W związku z tym nie było potrzeby ani obowiązku prawnego dokonania ponownej oceny lub ponownego wykorzystania danych dotyczących szkody i przedstawionych w ramach dochodzenia pierwotnego w odniesieniu do przywozu z Chin. Również ten argument został zatem odrzucony.
- (15) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że pismo przedsiębiorstwa Eurobolt z dnia 13 czerwca 2011 r. zostało należycie rozpatrzone, a do argumentów tego przedsiębiorstwa odniesiono się w rozporządzeniu w sprawie obejścia środków, w szczególności w jego sekcji 2.8 i 4. Ponadto należy zauważyć w tym względzie, że Eurobolt nie kwestionował ani dowodu na przeładunek produktów pochodzących z Chin w Malezji, ani ustalenia, że przedsiębiorstwa, od których Eurobolt pozyskiwał produkt objęty postępowaniem, przekazały Komisji wprowadzające w błąd informacje i nie były w stanie wykazać, że są rzeczywistymi producentami malezyjskimi.

3.2. Ocena argumentów przedstawionych po wznowieniu dochodzenia

- (16) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/1374 dotyczącym wznowienia dochodzenia w sprawie obejścia środków zainteresowane strony wezwano do przedstawienia uwag dotyczących wznowienia dochodzenia w sprawie obejścia środków. Dwie strony przedstawiły swoje uwagi.
- (17) Eurobolt stwierdził, że naruszeniu art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 stwierdzonemu przez Trybunał Sprawiedliwości nie można zaradzić *ex post*, ponieważ jest ono naruszeniem istotnych wymogów proceduralnych i tym samym powoduje wadliwość całego pierwotnego dochodzenia w sprawie obejścia środków.
- (18) Twierdzenie to jest bezpodstawne z następujących względów. Naruszenie art. 15 ust. 2 nie powoduje wadliwości całego postępowania, ponieważ niezgodność z prawem stwierdzona przez Trybunał nie dotyczyła istotnych ustaleń w kwestii obchodzenia środków. W związku z tym naruszeniu temu można zaradzić poprzez wznowienie dochodzenia w sprawie obejścia środków od etapu, na którym wystąpiła niezgodność z prawem. Wiązało się to z przekazaniem pierwotnych uwag przedsiębiorstwa Eurobolt komitetowi, wraz z projektem aktu wykonawczego, zgodnie z obowiązującą obecnie procedurą nakładania środków przeciwdziałających obejściu. Jest to procedura, o której mowa w motywie 10 powyżej. Obowiązujący, prawnie ustalony termin, w którym odpowiednie informacje muszą dotrzeć do komitetu, wymaga ich przedłożenia nie później niż 14 dni przed posiedzeniem tego komitetu. Umożliwia to komitetowi, który składa się z przedstawicieli państw członkowskich, zapoznanie się ze wszystkimi istotnymi informacjami, tak aby państwa członkowskie mogły sformułować swoje stanowisko w sprawie projektu aktu wyko-

nawczego. Jak orzekł ostatnio Trybunał Sprawiedliwości, nie można uznać, iż podjęcie postępowania administracyjnego oraz ponowne nałożenie ceł antydumpingowych na przywóz dokonany w okresie stosowania rozporządzenia, którego nieważność stwierdzono, jest sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz ⁽¹³⁾.

- (19) Jeżeli wyrok Trybunału Sprawiedliwości unieważnia rozporządzenie antydumpingowe, instytucja wykonująca ten wyrok (w tym przypadku Komisja) ma możliwość wznowienia postępowania stanowiącego podstawę takiego rozporządzenia ⁽¹⁴⁾. Ponadto, o ile stwierdzona nieprawidłowość nie spowodowała nieważności całego postępowania, odnośna instytucja może, aby przyjąć akt mający na celu zastąpienie unieważnionego aktu, wznowić postępowanie na etapie, na którym wystąpiła ta nieprawidłowość ⁽¹⁵⁾.
- (20) Eurobolt stwierdził również, że niewłaściwe byłoby ponowne nałożenie przez Komisję środków przeciwdziałających obejściu ceł, gdyż środki te wygasły i zostały uchylone.
- (21) W tym względzie należy zauważyć, że poprzez usunięcie nieprawidłowości proceduralnej i potwierdzenie ustaleń dochodzenia, które nie zostały zakwestionowane w przedmiotowym wyroku, Komisja wywiązuje się z obowiązku nałożenia środków na przywóz produktu objętego postępowaniem, który to przywóz miał miejsce w okresie obowiązywania tych środków, tj. od dnia 27 lipca 2011 r. do dnia 27 lutego 2016 r. Komisja odrzuciła zatem argument przedsiębiorstwa Eurobolt.
- (22) Inna strona, Europejskie Stowarzyszenie Dystrybutorów Elementów Złącznych (European Fastener Distributor Association, EFDA), stwierdziła, że „wciąż nie traktuje się poważnie istotnych i dokładnie przeanalizowanych uwag europejskich dystrybutorów elementów złącznych oraz właściwych organów ich reprezentujących”. Ponadto strona ta podnosiła, że w przypadku gdy importer może wykazać, iż dochował należytej staranności i podjął wszelkie racjonalne i odpowiednie działania, by zapewnić, że przywożony produkt został wytworzony zgodnie z prawem w Malezji, nie powinien być on odpowiedzialny za uiszczenie cła antydumpingowego, a wszelkie zapłacone cło tego rodzaju powinno zostać zwrócone.
- (23) Komisja odrzuciła pierwszy argument EFDA, ponieważ stowarzyszenie nie wykazało żadnego konkretnego naruszenia zasad postępowania w ramach wznowienia dochodzenia i nie przedstawiło żadnych dowodów w tym zakresie.
- (24) W odniesieniu do drugiego argumentu EFDA art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego stanowi, że w przypadku gdy praktyka, proces lub prace skutkujące obejściem mają miejsce poza Unią, zwolnienie może zostać przyznane producentom danego produktu, co do których stwierdzono, iż nie biorą udziału w praktyce obejścia środków. Nie ma zatem możliwości zwolnienia z uwagi na dochowanie należytej staranności przez importera w przypadku, gdy do obejścia środków dochodzi poza UE (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie). To raczej eksporter musi udowodnić, że jest w rzeczywistości producentem z Malezji i zwrócić się z wnioskiem o zwolnienie. Jak wspomniano w sekcji 4 rozporządzenia w sprawie obejścia środków, kilku malezyjskich eksporterów złożyło wnioski o zwolnienia. Wnioski te zostały rozpatrzone i Komisja przyznała wspomniane zwolnienia łącznie dziewięciu przedsiębiorstwom. W związku z powyższym Komisja odrzuciła drugi argument EFDA.
- (25) Po uwzględnieniu i analizie przedstawionych uwag Komisja stwierdziła, że środki pierwotne powinny zostać ponownie nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem wysyłanego z Malezji, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Malezji.

4. UJAWNienie USTALEŃ

- (26) Wszystkie strony, które zgłosiły się w momencie wznowienia dochodzenia w sprawie obejścia środków, zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano ponownie nałożyć cło antydumpingowe. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Eurobolt i EFDA przedstawiły swoje uwagi.
- (27) Po pierwsze, przedsiębiorstwo Eurobolt utrzymywało, że naruszenie istotnych wymogów proceduralnych powoduje wadliwość całego postępowania, a zatem naruszeniu temu nie można zaradzić *ex post*. Po drugie, Eurobolt podtrzymał stwierdzenie, że ponowne nałożenie środków, których podstawę prawną stanowi akt uznany przez WTO za niezgodny z prawem, narusza zasadę praworządności i zasadę dobrej administracji. Po trzecie, przedsiębiorstwo Eurobolt twierdziło, że rezultatem wniosku Komisji dotyczącego przywrócenia środków jest brak skutecznej ochrony

⁽¹³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 marca 2018 r., sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, ECLI:EU:C:2018:187, pkt 79; oraz wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019 r., sprawa C-612/16, C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, EU:C:2019:508, pkt 58.

⁽¹⁴⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 marca 2018 r., sprawa C-256/16, Deichmann, ECLI:EU:C:2018:187, pkt 73; zob. również wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019 r., sprawa C-612/16, P&J Clark International, ECLI:EU:C:2019:508, pkt 43.

⁽¹⁵⁾ Tamże, pkt 74; zob. również wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019 r., sprawa C-612/16, P&J Clark International, EU:C:2019:508, pkt 43.

sądowej, ponieważ oznacza to, iż Komisja może po prostu naprawić wszelkie przypadki naruszenia *ex post*, co z kolei zaburza równowagę sił w postępowaniu w sprawie ochrony handlu. Po czwarte, Eurobolt twierdził, że we wniosku Komisji nie uwzględniono decyzji Hoge Raad (Sądu Najwyższego Niderlandów) w sprawie Eurobolt v Staatssecretaris van Financiën⁽¹⁶⁾ i wezwał Komisję do powstrzymania się od ingerencji w wyłączne kompetencje organów celnych w zakresie decydowania o zwrocie uiszczonych przez Eurobolt cel zapobiegających obchodzeniu środków.

- (28) Jeśli chodzi o pierwszy argument przedsiębiorstwa Eurobolt, który już został przedstawiony w odniesieniu do wznowienia dochodzenia w sprawie obejścia środków, Komisja odsyła do motywów 18 i 19 powyżej. Ponieważ nie przedstawiono żadnych nowych argumentów, stwierdzenie to zostało odrzucone.
- (29) Jeśli chodzi o drugi argument przedsiębiorstwa Eurobolt, Komisja postanowiła dostosować środki do ustaleń zespołów orzekających i organu apelacyjnego WTO, co było powodem wydania rozporządzenia z dnia 26 lutego 2016 r. (zob. motyw 5 powyżej). Komisja postanowiła nie korzystać w tym przypadku ze skutku *ex tunc*. Komisja była więc zobowiązana do podjęcia niezbędnych kroków w celu zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości, tj. do skorygowania stwierdzonej przez Trybunał niezgodności z prawem. Ze względu na fakt, że błąd proceduralny mógł zostać usunięty, a ustalenia dotyczące obchodzenia środków zostały potwierdzone, Komisja była uprawniona do ponownego nałożenia cel zapobiegających obchodzeniu środków na okres stosowania środków w oparciu o niekwestionowane ustalenia dochodzenia w sprawie obejścia środków. Żadne z powyższych działań nie wskazuje na naruszenie zasady dobrej administracji. W każdym razie przedsiębiorstwo Eurobolt powołało się na zasadę dobrej administracji, lecz nie sprecyzowało, jakie prawo zostało w tym względzie naruszone⁽¹⁷⁾. Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (30) Jeżeli chodzi o trzeci argument przedsiębiorstwa Eurobolt, z utrwalonego orzecznictwa wynika, że zakres i podstawy stwierdzenia nieważności przez Trybunał zawartego w wyroku powinny być określane w każdym konkretnym przypadku (sprawy C-283/14 i C-284/14 CM Eurologistik i GLS, wyrok z dnia 28 stycznia 2016 r., EU: C:2016:57, pkt 49 i przytoczone tam orzecznictwo) i że pełny i natychmiastowy zwrot odnośnych cel mógłby nie być wymagany na skutek takiego określenia (sprawa C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, wyrok Trybunału z dnia 15 marca 2018 r., pkt 70). W niniejszym przypadku naruszenie nie spowodowało wadliwości całego postępowania w związku z nieprawidłowością. Jak wskazano powyżej w motywach 7–10, w tym konkretnym przypadku naruszenie wymogów proceduralnych mogło zostać naprawione, a środki mogły zostać ponownie nałożone zgodnie z obowiązującymi przepisami proceduralnymi. Zobowiązania te nie naruszają zasady skutecznej ochrony sądowej. W związku z tym Komisja odrzuciła również ten argument.
- (31) Jeśli chodzi o czwarty argument przedsiębiorstwa Eurobolt, przedstawiony w motywie 8 powyżej, Komisja musiała podjąć niezbędne kroki w celu zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Orzeczenie Sądu Najwyższego Niderlandów, które ponadto dotyczyło kwestii, czy należy zapłacić odsetki w przypadku zwrotu cel antydumpingowych, nie może zwolnić Komisji z ciążącego na niej obowiązku wynikającego z wyroku Trybunału Sprawiedliwości. Działanie Komisji nie stanowi także uzurpowania sobie kompetencji właściwych organom celnym państw członkowskich, jak uznał Trybunał Sprawiedliwości w sprawach C&J Clark International⁽¹⁸⁾ i Deichmann⁽¹⁹⁾. Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (32) EFDA wyraziło ubolewanie, że jego poprzedni wniosek o zwolnienie importerów z obowiązku zapłaty cel antydumpingowych w przypadkach, gdy importerzy byli w stanie wykazać należyłą staranność w odniesieniu do zapewnienia, iż przywożony produkt został legalnie wyprodukowany w Malezji, został odrzucony. EFDA zwróciło się do Komisji z wnioskiem o ponowne rozważenie jej zastrzeżeń.
- (33) Jak stwierdzono w motywie 24, nie ma możliwości zwolnienia z uwagi na dochowanie należytej staranności przez importera, jeżeli do obejścia środków dochodzi poza UE (jak ma to miejsce w niniejszym przypadku). W związku z tym Komisja potwierdziła swoje wcześniejsze odrzucenie wniosku EFDA.
- (34) W związku z powyższym uwagi zgłoszone po ujawnieniu ustaleń nie doprowadziły do zmiany wniosku Komisji, jak określono w motywie 25 powyżej.

⁽¹⁶⁾ Hoge Raad, Eurobolt v Staatssecretaris van Financiën, z dnia 29 listopada 2019 r., 15/04667 bis, NL:HR:2019:1875.

⁽¹⁷⁾ Zob. wyrok z dnia 2 października 2003 r., Area Cova/Rada i Komisja, sprawa T-196/99, EU:T:2001:281 pkt 43; wyrok z dnia 4 października 2006 r., Tillack/Komisja, sprawa T-193/04, EU:T:2006:292, pkt 127; oraz wyrok z dnia 13 listopada 2008 r., SPM/Rada i Komisja, sprawa T-128/05, EU:T:2008:494, pkt 127.

⁽¹⁸⁾ Wyrok z dnia 19 czerwca 2019 r., sprawa C-612/16, C&J Clark International, EU:C:2019:508, pkt 84–85.

⁽¹⁹⁾ Wyrok z dnia 15 marca 2018 r., sprawa C-256/16, Deichmann, EU:C:2018:187, pkt 84.

- (35) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁰⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek wykorzystuje się stopę stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendaryzowego dnia każdego miesiąca.
- (36) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Ostateczne cło antidumpingowe mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” nałożone w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali, innej niż stal nierdzewna, tj. wkrętów do drewna (z wyłączeniem śrub kolejowych), wkrętów samogwintujących, innych śrub i wkrętów z łbem (z nakrętkami lub podkładkami, lub bez nich, ale z wyłączeniem wkrętów toczonej z prętów, walcówek, profili lub drutu, o pełnym przekroju, o grubości trzpienia nieprzekraczającej 6 mm oraz z wyłączeniem śrub i wkrętów do mocowania materiałów konstrukcyjnych torów kolejowych) oraz podkładek, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali, innej niż stal nierdzewna, tj. wkrętów do drewna (z wyłączeniem śrub kolejowych), wkrętów samogwintujących, innych śrub i wkrętów z łbem (z nakrętkami lub podkładkami, lub bez nich, ale z wyłączeniem wkrętów toczonej z prętów, walcówek, profili lub drutu, o pełnym przekroju, o grubości trzpienia nieprzekraczającej 6 mm oraz z wyłączeniem śrub i wkrętów do mocowania materiałów konstrukcyjnych torów kolejowych) oraz podkładek, wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i objętych, w okresie stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 723/2011, kodami CN ex 7318 12 90, ex 7318 14 91, ex 7318 14 99, ex 7318 15 59, ex 7318 15 69, ex 7318 15 81, ex 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 i ex 7318 22 00. Kody TARIC wymieniono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
- Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania w przypadku producentów eksportujących wymienionych w załączniku II.
- Cło rozszerzone w ust. 1 niniejszego artykułu pobierane jest od przywozu produktów wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, zarejestrowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 966/2010 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, z wyjątkiem przywozu produktów produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 2.

Artykuł 2

- Cła pobrane na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 723/2011 nie podlegają zwrotowi.
- Wszelkie kwoty zwrotów dokonanych w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-644/17 Eurobolt (EU:C:2019:555) podlegają odzyskaniu przez organy, które dokonały tych zwrotów.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

Kody TARIC dla niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali zdefiniowanych w art. 1

- a) *Obowiązujące od dnia 27 lipca 2011 r. do dnia 27 lutego 2016 r.*

Kody CN ex 7318 12 90, ex 7318 14 91, ex 7318 14 99, ex 7318 15 59, ex 7318 15 69, ex 7318 15 81, ex 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 i ex 7318 22 00 (kody TARIC 7318 12 90 11, 7318 12 90 91, 7318 14 91 11, 7318 14 91 91, 7318 14 99 11, 7318 15 59 11, 7318 15 59 61, 7318 15 59 81, 7318 15 69 11, 7318 15 69 61, 7318 15 69 81, 7318 15 81 11, 7318 15 81 61, 7318 15 81 81, 7318 15 89 11, 7318 15 89 61, 7318 15 89 81, 7318 15 90 21, 7318 15 90 71, 7318 15 90 91, 7318 21 00 31, 7318 21 00 95, 7318 22 00 31 i 7318 22 00 95)

- b) *Obowiązujące od dnia 27 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r.*

7318 14 99 91

- c) *Obowiązujące od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 27 lutego 2016 r.*

7318 14 99 20, 7318 14 99 92

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz producentów eksportujących

Nazwa producenta eksportującego	Dodatkowy kod TARIC
Acku Metal Industries (M) Sdn. Bhd	B123
Chin Well Fasteners Company Sdn. Bhd	B124
Jinfast Industries Sdn. Bhd	B125
Power Steel and Electroplating Sdn. Bhd	B126
Sofasco Industries (M) Sdn. Bhd	B127
Tigges Fastener Technology (M) Sdn. Bhd	B128
TI Metal Forgings Sdn. Bhd	B129
United Bolt and Nut Sdn. Bhd	B130
Andfast Malaysia Sdn. Bhd.	B265